

[Niels Jørgen Nielsen.]

med udbetaling af stipendier og lån gennem ungdommens uddannelsesfond til et samlet beløb af 222,6 mill. kr., og betænkningen fra von Eyben-udvalget tyder på, at vi i de kommende år må regne med, at dette beløb yderligere vil blive stærkt forøget.

Såfremt der i offentligheden skal skabes forståelse herfor, må undervisningsministeren nok søge skabt en almindelig tillid til kontrollen med midlerne, så man ikke risikerer, at enkeltstående tilfælde af misbrug bringer hele ordningen i miskredit.

Første næstformand (Kaj Andresen): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Niels Jørgen Nielsen: I dagens morgenblade ser jeg, at Danske Studerendes Fællesråd har karakteriseret mit spørgsmål som udtryk for mistænkeliggørelse af de uddannelsessøgende og som et forsøg på at sabotere en gennemgribende reform af støttesystemet. I denne anledning vil jeg gerne supplere min skriftlige motivering med et par kommentarer.

Medmindre Danske Studerendes Fællesråd har læst mit spørgsmål og min motivering med samme sindelag som det, en vis mand efter sigende læser Bibelen med, så forstår jeg ikke, at man har kunnet fortolke mit spørgsmål på den måde, som den udsendte erklæring giver udtryk for. Jeg ønsker ikke at straffe de studerendes initiativ, som Politiken antyder det i en overskrift — jeg vil sige tværtimod; jeg ønsker heller ikke, at de studerende skal straffes på grund af forældrenes økonomiske forhold. Men jeg ønsker, at give love skal holdes, og at spillets regler skal respekteres.

Mit spørgsmål bygger dels på oplysninger om forholdene for året 1966-67, det sidste år, hvorfra der foreligger offentligt talmateriale, dels på visse udtalelser i dagspressen. For det pågældende år var maksimumsbeløbet til den enkelte studerende fra uddannelsesfonden 6.800 kr., og man tillod en egenindtægt på 4.200 kr., før der blev afkortet i uddannelsesstøtten; det vil sige, at støtte- og egenindtægt tilsammen kunne komme op på 11.000 kr. De 5,7 mill. kr., der

nævnte år blev tilbagebetalt, var modtaget af ca. 2.500 studerende; det giver et gennemsnitligt beløb på ca. 2.300 kr., men som alle gennemsnitstal dækker de 2.300 kr. naturligvis over betydelige variationer. Tilbagebetalingen må derfor for visse studerende have drejet sig om ganske betragtelige beløb. Jeg mener, dette forhold må ses og må bedømmes på baggrund af, at ca. 40 pct. af de studerende ikke opnår nogen støtte fra uddannelsesfonden, og det er min opfattelse, at der er adskillige af disse, der er vanskeligere stillet økonomisk end dem, der kan supplere understøttelsernes maksimumsbeløb med den tilladte egenindtægt.

Danske Studerendes Fællesråd udtaler, at det synes mærkeligt, at nogen uden at studere effektivt skulle kunne klare den række af krav, der stilles for at opnå støtte. Jeg er ganske enig heri, og det er ikke mig, men stud. psych. Finn Madsen, der hævder, at noget sådant praktiseres, og han begrunder det tilmed med, at ansøgningerne går let igennem, da myndighederne håber, at manden derefter vil falde til føje.

I en bladudtalelse fra november i år oplyser en lærerstuderende, at han har anvendt midler fra uddannelsesfonden til finansiering af hashindkøb. Jeg tror, det er vigtigt, at offentligheden får dokumenteret, om sådanne udtalelser er i overensstemmelse med de faktiske forhold eller blot er fremsat med specielle hensigter, uddannelsen ganske uredkommende. Givet er det i hvert fald, at får sådanne udtalelser lov til at stå uimodsagt, kan det kun blive til skade for den helt overvejende del af ungdommen, som flittigt og målbevidst bruger deres ungdomsår til en uddannelse, som det vil være både nyttigt og værdifuldt for samfundet at investere i.

Jeg tror ikke, det kan være en opgave for Danske Studerendes Fællesråd at stille sig solidarisk med misbrug, det må tværtimod være opgaven at holde orden i sit eget hus; det vil fremme den offentlige sympati og styrke argumentationen for den nødvendige og berettigede støtte, som den uddannelsessøgende ungdom har krav på.

Jeg håber, undervisningsministeren vil kunne give offentligheden oplysninger, der bekræfter, at befolkningen kan have fuld tillid til, at de meget betydelige midler, som